

Ανοίγουν τα παράθυρα
κι όσοι μένουν χαιρετούν αυτούς που φεύγουν
και φεύγουν όλοι.
Γέμισαν οι πόλεις τύμπανα και σημαίες.
Ορθή η αυγή σημαιοστολίζει τα όνειρά μας
κι η Ελλάδα λάμπει μες στα φώτα των ονείρων μας .
Ο ήλιος πλυμένος
με το καθάριο πρόσωπο στραμμένο στον άνθρωπο,
χαιρετάει τους δρόμους που τραβούν στη μάχη.
Αυτοκίνητα περνούν γεμάτα πλήθος.
Αποχαιρετιούνται στις πόρτες και γελάνε
ύστερα ακούγονται τ' άρβυλα στην άσφαλτο,
το μεγάλο τραγούδι των αντρίκιων βημάτων
που μακραίνει και σβήνει στο βάθος του δρόμου,
ως το βραδινό σταθμό με τα χαμηλωμένα φώτα.
Εκεί τα τρένα περιμένουνε
σφυρίζουν για λίγο έξω από την πόλη,
ακούγονται οι αποχαιρετιστήριοι πυροβολισμοί
κι ύστερα όλα σωπαίνουν και περιμένουν.
Διαβάζουμε τα τελευταία παραρτήματα:
Νικούμε. Νικούμε.
Πάντα νικάει το δίκιο!
Μια μέρα θα νικήσει ο άνθρωπος.
Μια μέρα η λευτεριά θα νικήσει τον πόλεμο.
Μια μέρα θα νικήσουμε για πάντα.”
Αθήνα, Νοέμβριος 1940, Γιάννης Ρίτσος

Το ποίημα του Γιάννη Ρίτσου αποδίδει με τον καλύτερο τρόπο τον αγώνα των Ελλήνων και του ανθρώπου για την επικράτηση του δίκιου. Συνάμα αφήνει και την ελπίδα της επικράτησης της ειρήνης σε ολόκληρη τη Γη.

Στο σχολείο μας τιμήσαμε την εθνική επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου με μια παράσταση και τραγούδια στην οποία συμμετείχαν όλες οι τάξεις του σχολείου. Οι μαθητές έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό

και συγκίνησαν όσους παρακολούθησαν τη γιορτή !

